

Dodatečně anonymizováno
26.11.2015
GDPR

PAŘÍČKA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

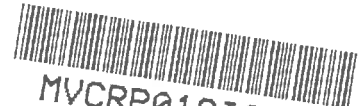
Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0513r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 1. 12. 2015

podpis: 10. 12. 2015

MVCRP016I0G0

V Praze dne 1. listopadu 2015

Č. j.: MV-117332-5/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal nar. Štruga – Bosna a Hercegovina, státní občan Chorvatska, trvale bytem P , (dále také „žadatel“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 10. 6. 2015, č. j.: VS-3062/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4 o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Na území České republiky má povolený trvalý pobyt ke dni 20. 5. 1997. Žadatel je ženatý se státní občankou Chorvatska a má dvě zletilé děti. Všichni jsou chorvatskými státními občany.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 10. 10. 2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo, a to do 19. 11. 2014. Vyzvalo žadatele, aby v této lhůtě předložil doklady pro vydání meritorního rozhodnutí, které v usnesení výslovně uvedlo a souběžně jej předvolalo k ústnímu jednání na Ministerstvo vnitra dne 19. 11. 2014. Žadatel byl poučen o tom, že jeho účast na ústním jednání a předložení požadovaných dokladů je nezbytná k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl rovněž poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se

k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Žadatel zaslal písemnou omluvu, že se k ústnímu jednání na Ministerstvo vnitra dne 19. 11. 2014 neodstaví. Jako důvod uvedl nezajištění některých požadovaných dokladů. Ministerstvo vnitra na tuto skutečnost reagovalo usnesením ze dne 19. 11. 2014, kdy řízení o žádosti opětovně přerušilo a stanovilo nový termín ústního jednání, a to na den 1. 12. 2014 a souběžně vyzvalo žadatele k předložení dokladů relevantních k posouzení splnění podmínek pro udělení českého státního občanství, respektive posouzení možnosti jejich prominutí, a zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žadatel se dne 1. 12. 2014 dostavil společně se svojí manželkou k ústnímu jednání na Ministerstvo vnitra. Do spisu založil doklady, které Ministerstvo vnitra zaprotokolovalo na tomto ústním jednání a uvedlo na straně 2 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z protokolu z tohoto jednání také vyplynulo, že žadatel přislíbil, mimo jiné, v souvislosti s nesplněním podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, (neprokázal znalost českého jazyka), předložit aktuální lékařskou zprávu, ze které vyplynou důvody hodné zvláštního zřetele, pro její prominutí, o což také Ministerstvo vnitra požádal. Aktuální lékařskou zprávu o svém zdravotním stavu žadatel doložil, ve spise je založena pod položkou č. 68. Ministerstvo vnitra, jak dále vyplývá z protokolu z ústního jednání, upozornilo žadatele na možnost zastavení řízení o žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravořimocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Ministerstvo vnitra dále uvedlo, že splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatel nespĺňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. podmínku spočívající v prokázání znalosti českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky (dále také „vyhláška č. 137/1993 Sb.“). Ministerstvo vnitra v daném případě nezohlednilo aktuální zdravotní stav žadatele uváděný v lékařských zprávách ze dne 15. 1. 2014

a ze dne 9. 12. 2014, (založeny ve spise pod položkou č. 5 a č. 68), jako důvod hodný zvláštního zřetele a dotčenou podmínku ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo a poukázalo na nedostatečnou rodinnou integraci žadatele, neboť všichni členové rodiny jsou chorvatskými státními občany.

Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo a konstatovalo, že rozhodování o přijetí do státního svazku patří do sféry správního uvážení Ministerstva vnitra, jemuž je tato pravomoc svěřena. Zákon o státním občanství nezakotvuje právní nárok na udělení státního občanství České republiky a takové rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství, ke které Česká republika přistoupila, a ani s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Ministerstvo vnitra rovněž uvedlo, že status cizince s povoleným trvalým pobytem na území České republiky zajišťuje žadateli téměř stejné postavení jako českému státnímu občanu, vyjma některých práv občanských a odkázalo čl. 42 Listiny základních práv a svobod, kdy cizinci požívají v České republice práva a svobody zaručené touto Listinou, pokud nejsou přiznána výslovně českým státním občanům.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 6. 2015, č.j.: VS-3062/835.3/2-2014, podal žadatel včasný rozklad (napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo žadateli doručeno dne 16. 6. 2015, rozklad byl žadatelem podán dne 25. 6. 2015).

Žadatel v rozkladu analyzuje důvody, které vedly Ministerstvo vnitra k nevyhovění jeho žádosti, a v té souvislosti konstatuje, že závěry Ministerstva vnitra nejsou ve smyslu ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu řádně odůvodněny. V rámci tohoto tvrzení žadatel namítá, že Ministerstvo vnitra neodůvodnilo svůj závěr, kdy konstatovalo žadatelovu nedostatečnou rodinnou integraci do české společnosti, neboť z textu napadeného rozhodnutí není možné dovodit, jak Ministerstvo vnitra k tomuto závěru dospělo. Žadatel vytýká Ministerstvu vnitra, že spojuje žadatelovu nedostatečnou rodinnou integraci s prominutím, respektive neprominutím nesplnění podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství. Podle žadatele Ministerstvo vnitra mělo vzít do úvahy neschopnost žadatele jednoznačným způsobem prokázat znalost českého jazyka z důvodu těžkého postižení a tuto skutečnost vnímat jako formální překážku, která sama o sobě nezakládá nesplnění dotčené zákonné podmínky pro udělení českého státního občanství. Žadatel v rozkladu uvádí, že napadené rozhodnutí se sice řídilo zákonem o státním občanství, celé však probíhalo již za platnosti a účinnosti zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), proto navrhuje důvod hodný zvláštního zřetele dovodit z dikce ustanovení § 14 odst. 4 zákona citovaného zákona. Odkazuje na zvláštní část důvodové zprávy k tomuto zákonu, kde se předpokládá, že žadatelé

se zdravotním postižením, (tělesným nebo mentálním), by mohli mít s osvojováním znalosti českého jazyka zpravidla velké problémy, neboť jejich zdravotní postižení má vliv na jejich schopnost komunikovat. Žadatel tak vytýká Ministerstvu vnitra, že při rozhodování o jeho žádosti nesprávně vyložilo možnost prominutí podmínky prokázání znalosti českého jazyka, a ani neobjasnilo, proč žadatelovo postižení obsažené v lékařských zprávách ze dne 15. 1. 2014, a ze dne 9. 12. 2014, není důvodem zvláštního zřetele hodným pro prominutí nesplnění předmětné podmínky. Žadatel v rozkladu vyslovil myšlenku, že Ministerstvo vnitra mělo povinnost sdělit žadateli, že pochybuje o možnosti nesplnění dotčené podmínky mu prominout, a požádat ho, s ohledem na jím doložené zdravotní postižení, aby prokázal znalost českého jazyka jiným způsobem, než upravuje vyhláška č. 137/1993 Sb. Jako jiný způsob žadatel navrhuje svědeckou výpověď svých zaměstnanců (bývalých a stávajících), výpověď obchodních partnerů či spolupracujících advokátů.

Žadatel navrhuje, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí zrušil s tím, že věc bude vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra konstatuje, že ze spisu je zřejmé, že žadatel splňuje podmínky pro udělení českého státního občanství, uvedené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a e) zákona o státním občanství. Splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství (propuštění ze stávajícího státního svazku), žadatel s účinností zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), (dále také „zákon č. 186/2013 Sb.“), od 1. 1. 2014 neprokazuje.

K podmínce zakotvené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství ministr vnitra konstatuje, že žadatel tuto podmínku nesplnil, neboť jak vyplývá ze záznamu o pohovoru, kterým byla ověřena znalost českého jazyka dne 13. 1. 2014 u Úřadu městské části Praha 4, (založeno ve spise pod položkou č. 4), žadatel porozuměl kladeným otázkám na téma dovolené, zaměstnání a rodiny, ale nebyl schopen plynulého projevu v českém jazyce. K ústnímu sdělení obsahu textu z denního tisku je v protokolu uvedeno, že žadatel přečetl nahlas předložený novinový článek, ale z důvodu prodělané mozkové příhody nedokázal si obsah článku zapamatovat a souvisle sdělit jeho obsah.

Státní občanství je považováno za pevný a trvalý vztah mezi žadatelem a Českou republikou. Skutečný vztah k České republice je posuzován v souladu s Vysvětlující zprávou k Evropské úmluvě o státním občanství, kterou vypracoval

Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství, z toho pohledu, zda zde existuje opravdové spojení existence zájmů a citů spolu s existencí vzájemných práv a povinností, které je vyvozováno zejména z faktu pobytu na území České republiky a integrace fyzické osoby žádající o české státní občanství do české společnosti. Integrace je charakterizována vazbami rodinnými, pracovními, sociálními, jakož i dodržováním českého právního řádu, jejíž občanství hodlá žadatel získat.

V kontextu Vysvětlující zprávy k Evropské úmluvě o státním občanství ministr vnitra konstatuje, že Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí v rámci úvahy o možném, nikoliv povinném prominutí dotčené podmínky přihlédlo k nedostatečné rodinné integraci žadatele opírající se o skutečnost, že nejbližší jeho rodinní příslušníci, tj. žadatelova manželka a jeho zletilé děti jsou chorvatskými státními občany. Takový postup ministr vnitra shledává jako legitimní a v intencích judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 31/2012-76, ze dne 15. 1. 2013, v němž je zdůrazněn rozdíl mezi ustanovením § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, a ustanovením § 11 odst. 4 tohoto zákona a v jeho smyslu správním uvážením, zda lze některou z podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona prominout). Napadené rozhodnutí rovněž reflektuje shora vytknuté integrační kritérium, obsažené nyní výslovně v zákoně č. 186/2013 Sb., jehož ustanovení § 13 předpokládá udělení českého státního občanství žadateli, který je integrován do společnosti v České republice, zejména pokud jde o integraci z hlediska rodinného, pracovního, nebo sociálního, a splňuje ostatní podmínky stanovené v § 14 tohoto zákona.

Ministr vnitra neshledal v postupu Ministerstva vnitra pochybení a rozhodl, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

